

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370088608/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Føreren indbudt ham nogle Gange, men kun til en Art halvofficielle Festligheder, hvor Gæsternes Antal steg til over hundrede. Her var imidlertid Tale om et Besøg af rent venskabelig Karakter. Skønt Margrete udtrykkeligt fordrede Føreren inviteret og vel ogsaa med Rette tillagde hans Nærværelse Betydning, kunde Johan, hvis Ungdomskejtethed aldrig forlod ham ganske, daarligt faa Indbydelsen anbragt.

Men saa en skøn Eftermiddag faldt pludselig den store Fører som en Bombe ned i hans Hjem.

Johan og Margrete sad fredeligt og drak deres Kaffe, da det ringede. De hørte knap Pigen lukke op, førend den store Fører stod i Stuen.

Han var fuld af godmodig Venlighed, hilste muntert paa den unge Frue, snakkede om Vind og Vejr, om deres Møbler og Lejlighed — hvad mon denne hyggelige lille Bolig kunde koste — om Fruens Oprindelse, om hun var Kjøbenhavnnerinde eller ej, og endte til Slutning med, at han gjerne vilde passiare lidt om Politik med Gerner, men at den Passiar nok vilde kede Fruen altfor meget: det var jo ikke for de unge Damer. Han ventede øjensynligt, at enten

de eller Margrete skulde forlade Dagligstuen. Da Margrete imidlertid ivrigt forsikrede, at hun nærrede den mest levende Interesse for Politik, og da Johan stolt og glad støttede denne Paastand, forstod den store Fører straks, at man her i Huset skulde operere i Dagligstuen, og lod ovenikøbet baade interesseret af og fornøjet ved Fruens politiske Optagethed.

Og saa gik Samtalen videre om Højre, Grupperne paa Rigsdagen, Taktiken og Situationen. Den store Fører lod Johan formulere en Dom om næsten hver eneste Folketingsmand, idet han dog delvis reviderede Dommen, ialfald læmpeligt underskød helt andre Præmisses end Johan tænkte sig. Han loddede Johan meget omhyggeligt, og det kan hændes, at han ikke fandt Hr. Gerners Menneskekundskab synderlig dybtgaaende. I hvert Fald opnaaede han med Samtalen hvad han vilde.

Besøget gjaldt nemlig ene og alene Johans Stilling indenfor Venstre paa Rigsdagen: Føreren vilde vide, om han kunde regne paa ham ved en Partiafgørelse, der stundede til.

Spørgsmaalet var, om Oppositionen, trods sin Magtesløshed overfor Regeringen, skulde anvende